

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 10Csp/133/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121549731
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Trnečková
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2022:6121549731.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie, sudkyňou Mgr. Janou Trnečkovou, v spore žalobcu R Collectors s. r. o., IČO: 50 094 297, so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, Bratislava, proti žalovanej R. V., nar. XX. P. XXXX, trvale bytom B. Č. X, právne zastúpenej spoločnosťou JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., IČO: 47 445 092, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, v konaní o zaplatenie 6 900,08 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy istiny vo výške 3 279,17 eur, úroku vyčísleného vo výške 7 650,71 eur, úroku z omeškania vyčísleného vo výške 1 172,54 eur, poplatkov vo výške 27,92 eur a úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3 279,17 eur od 4. apríla 2019 do zaplatenia zastavuje.

II. Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

III. Žalovanej priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100,00 % proti žalobcovi s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu (ďalej len "žaloba"), podaným pôvodne na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 22. novembra 2021, domáhal v konaní začatom podľa zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "zákon o upomínacom konaní"), aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu istiny vo výške 6 900,08 eur spolu s úrokom vyčísleným vo výške 7 650,71 eur, úrokom z omeškania vyčísleným vo výške 1 172,54 eur a úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 6 872,16 eur od 4. apríla 2019 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 6. novembra 2013 uzavrel jeho právny predchodca - spoločnosť 365.bank, a. s., IČO: 31 340 890, so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, Bratislava (bývalá Poštová banka, a.s.) (ďalej v rozhodnutí aj len "postupca," respektíve "právny predchodca žalobcu," prípadne "banka") - v postavení veriteľa so žalovanou ako dlžníčkou zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXX (ďalej aj len "Zmluva"), ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli okrem iného Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery (ďalej aj len "OP"), pričom žalovaná svojím podpisom na Zmluve potvrdila, že sa s nimi oboznámila a súhlasí s ich obsahom. Na základe Zmluvy boli žalovanej poskytnuté peňažné prostriedky v sume 8 000,00 eur (ďalej aj len "Istina"), ktoré sa žalovaná zaviazala právnomu predchodcovi žalobcu vrátiť a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov (všetky tieto peňažné plnenia ďalej aj len "Úver"). Žalovaná neplnila Úver riadne a včas. V dôsledku jej omeškania s plnením Úveru právny predchodca žalobcu v zmysle § 565 v spojení s § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov upozornil žalovanú na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti Úveru a keďže žalovaná na upozornenie nereagovala, dňa 1. februára 2016 vyhlásil Úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti Úveru vykonala

žalovaná nasledovné úhrady: dňa 4. augusta 2017 vo výške 170,00 eur, dňa 24. septembra 2018 vo výške 70,00 eur, dňa 24. októbra 2018 vo výške 66,00 eur, dňa 22. novembra 2018 vo výške 70,00 eur, dňa 27. decembra 2018 vo výške 70,00 eur, dňa 22. januára 2019 vo výške 70,00 eur, dňa 28. februára 2019 vo výške 70,00 eur a dňa 3. apríla 2019 vo výške 70,00 eur. Platby vykonané žalovanou po vyhlásení predčasnej splatnosti Úveru boli prednostne započítané na istinu. Zmluvou o postúpení pohľadávok právny predchodca žalobcu ako postupca postúpil pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvných dokumentov na žalobcu ako postupníka. Žalovaná písomne uznala čo do dôvodu a výšky pohľadávku uplatnenú žalobcom v tomto konaní. Pred podaním žaloby žalobca žalovanú opätovne vyzval na úhradu dlžnej sumy, avšak žalovaná do dňa podania žaloby žiadnu ďalšiu splátku Úveru neuhradila. Žalobca si voči žalovanej uplatnil aj zákonné úroky z omeškania, a to v súlade s § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. vo výške 5,00 % ročne. V súlade so Zmluvou vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver aj úroky. V Zmluve bola dojednaná úroková sadzba vo výške 19,90 % ročne. Žalobca uviedol, že v súlade s OP bol aj v prípade, ak sa Úver stane predčasne splatným, oprávnený nesplatenú istinu úveru ďalej úročiť úrokom dojednaným v Zmluve, poukazujúc v tejto súvislosti aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. júna 2020, sp. zn. 5 Cdo 42/2020, a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. júna 2020, sp. zn. 8 Cdo 125/2018. Keďže, ako vyplýva z pripojeného amortizovaného výpisu, žalovaná by za riadneho plnenia povinností zaplatila úroky z istiny v súhrnnej výške 10 432,79 eur, a z jej úhrad boli na úroky započítané platby v súhrnnej výške 2 782,08 eur, má žalobca nárok na úroky z istiny vo výške 7 650,71 eur, zodpovedajúcej rozdielu medzi súhrnou výškou úrokov, ktoré by žalovaná zaplatila pri riadnom plnení, a už zaplatenými úrokmi. Vychádzajúc z uvedeného, žalobca mal za to, že žalovaná je povinná zaplatiť mu istinu vo výške 6 872,16 eur, vyčíslený zmluvný úrok z istiny vo výške 7 650,71 eur, vyčíslený zákonný úrok z omeškania vo výške 1 172,54 eur (od momentu zosplatenia Úveru do vykonania poslednej úhrady žalovanej), zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 6 872,16 eur od 4. apríla 2019 do zaplatenia a bankové poplatky vo výške 27,92 eur.

3. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil a v prílohe žaloby predložil Zmluvu o úvere lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX zo 6. novembra 2013, Amortizačný výpis, Report zo Sociálnej poisťovne z 24. októbra 2013 a Výpis z Registra klientskych informácií, ďalej Aktuálny stav úveru k 28. septembru 2018, Upozornenie - Výzvu na splatenie dlžnej časti úveru zo 4. januára 2016 s Podacím hárkom č. A., Výzvu na úhradu dlžnej sumy z 1. februára 2016 s Podacím hárkom č. A. a fotokópiou poštovej doručenky, Uznanie dlhu so splátkovým kalendárom z 28. júna 2017, Zmluvu o postúpení pohľadávok č. I/2018 zo 6. augusta 2018 s Prílohou a Predžalobnú výzvu z 8. novembra 2021 s Podacím hárkom č. A..

4. Okresný súd Banská Bystrica dňa 4. januára 2022 vydal vo veci platobný rozkaz pod sp. zn. 41Up/1391/2021, proti ktorému podala žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 22. januára 2022 v zákonom stanovenej lehote odpor s vecným odôvodnením, následkom čoho došlo v zmysle § 267 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP") k zrušeniu platobného rozkazu ex lege.

5. Žalovaná v podanom odpore vyhlásila, že nárok žalobcu neuznáva v celom rozsahu, dôvodiac jednak s poukazom na § 7 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch tým, že žalobca neuviedol, akým spôsobom bola overená jej bonita, a jednak a najmä absolútnou neplatnosťou Zmluvy o úvere lepšia splátka zo 6. novembra 2013. Argumentovala, že v žiadosti z 24. októbra 2013, podpísanej na pobočke právneho predchodcu žalobcu v Košiciach, žiadala o úver vo výške 8 000,00 eur s dobou splácania 10 rokov a so splatnosťou mesačnej splátky k 20. dňu v mesiaci bez poistenia a právny predchodca žalobcu schválil žiadosť dňa 6. novembra 2013 na centrále v Bratislave, avšak úver schválil s náležitosťami, ktoré žiadosť o poskytnutie úveru neobsahovala, a to údaj o RPMN, úrokovvej sadzbe, výške mesačnej splátky, poplatku za správu a vedenie úverového účtu, celkovej výške nákladov, dátume prvej splátky a dátume konečnej splatnosti, ako aj ďalšie náležitosti uvedené jednostranne právnym predchodcom žalobcu v čl. 3 bode 3.1 zmluvy o úvere. Vychádzajúc z § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, mala žalovaná za to, že schválenie žiadosti zo 6. novembra 2013 treba považovať za nový návrh na uzatvorenie zmluvy o úvere, na ktorý však žalovaná nepristúpila, pričom samotné čerpanie úveru nemôže znamenať konkludentné prijatie návrhu. Citujúc z rozsudku Krajského súdu v Prešove z 12. decembra 2017, sp. zn. 17Co/73/2017, žalovaná zdôraznila, že proces uzatvárania zmlúv je možné rozdeliť na fázu návrhu (oferta) a fázu jeho akceptácie, pričom však musí ísť o prijatie návrhu bez jeho podstatných zmien. Ak nie je návrh akceptovaný v celom rozsahu, ide o nový návrh, ktorý musí byť prijatý druhou stranou. Ani prípadná zmluvná voľnosť a mechanizmus vzniku

zmlúv, ktorý by mal byť dohodnutý v rozpore so zákonom upravujúcim uzatváranie zmlúv, nemôže mať za následok vznik platnej zmluvy.

Záver o neplatnosti zmluvy o úvere žalovaná, aplikujúc § 53c Občianskeho zákonníka, vyvodzovala aj zo skutočnosti, že jej predmet, uvedený v čl. 3 bode 3.2 až 3.11, je napísaný miniatúrnym a evidentne menším písmom ako iné ustanovenia predmetnej zmluvy. Na podporu svojej argumentácie v tejto časti odkázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 27. septembra 2018, sp. zn. 19Co/181/2017, rozsudok Okresného súdu Žilina zo 7. októbra 2011, sp. zn. 6C/178/2011, rozsudok Okresného súdu Žilina z 26. mája 2011, sp. zn. 13C/41/2011, rozsudok Krajského súdu v Žiline z 19. apríla 2012, sp. zn. 9Co/29/2012, a rozsudok Krajského súdu v Žiline z 30. januára 2012, sp. zn. 5Co/294/2011.

Za absolútne neplatný právny úkon označila žalovaná aj Uznanie dlhu, a to z dôvodu, že ku dňu uznania dlhu neexistovala voči nej žiadna pohľadávka žalobcu, keďže vzhľadom na to, že medzi zmluvnými stranami nedošlo k vzájomnému konsenzu ohľadom náležitostí zmluvy o úvere, táto je absolútne neplatným právnym úkonom, a teda zmluvné strany boli povinné vysporiadať sa v zmysle zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, pričom subjektívna dvojročná premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia uplynula dňa 6. novembra 2015 a objektívna trojročná premlčacia doba uplynula dňa 6. novembra 2016, čo znamená, že pohľadávka žalobcu bola ku dňu uznania dlhu premlčaná v celom rozsahu. Žalovaná zároveň dodala, že keďže zmluva je bezúročná a bez poplatkov, pohľadávka nebola ku dňu uznania dlhu vo výške, aká je uvedená v Uznaní dlhu. Pripomenúc znenie § 39a Občianskeho zákonníka a § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, žalovaná, odvolávajúc sa na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 2. júla 2014, sp. zn. 17Co/234/2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo 14. mája 2014, sp. zn. 3Co/25/2014, či rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. marca 2015, sp. zn. 8 MCdo 1/2014, poukázala na to, že dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, hoci obsahujúca vyhlásenie dlžníka, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch, je v praxi slovenských súdov považovaná za rozpornú s dobrými mravmi.

V záverečnej časti podaného odporu žalovaná spochybnila aj preukázanie splnenia podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a teda aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v konaní.

6. V reakcii na odpor podaný žalovanou žalobca podaním z 24. februára 2022 poprel tvrdenie žalovanej, že si jeho právny predchodca nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj žalovanou z toho vyvodzovaný záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru. Nestotožnil sa ani s názorom žalovanej o neplatnosti dotknutej úverovej zmluvy, pričom zdôraznil, že žalovaná nepoprela uzatvorenie zmluvy ani čerpanie úveru. Vo vzťahu k námietke žalovanej, že nedošlo k zhode medzi návrhom zmluvy a prijatím návrhu, žalobca poukázal na to, že žalovaná nepoprela, že úver prijala. Žalobca mal za to, že už len zo skutočnosti, že žalovaná platila splátky za dohodnutých podmienok vyplývajúcich zo zmluvy o úvere, pričom od zmluvy v lehote 14 dní od jej uzatvorenia neodstúpila, vyplýva jej skutočná a vážna vôľa uzatvoriť zmluvu o úvere za daných podmienok. Trval na tom, že tým, že žalovaná čerpala úver a plnila splátky v zmysle ustanovení zmluvy v pravidelných mesačných splátkach, prijala návrh nielen podpisom a nie mlčaním ani nečinnosťou, ale aktívnou akceptáciou a činnosťou. V tejto súvislosti pripomenul, že zmluva o úvere, hoci ide o spotrebiteľský vzťah, nestráca charakter absolútneho obchodu, pričom podľa § 407 Obchodného zákonníka platí, že čiastočným plnením dlhu dochádza k jeho úplnému uznaniu. Žalobca tiež nesúhlasil s tvrdením žalovanej, že spôsob uzatvárania zmluvy o úvere, obsiahnutý v Obchodných podmienkach a Všeobecných obchodných podmienkach, je v rozpore s § 39 Občianskeho zákonníka, majúc za to, že Obchodné podmienky a Všeobecné obchodné podmienky predstavujú dokumenty, ktoré upravuje všetky vzťahy medzi klientom a bankou a musia byť súčasťou každej bankovej zmluvy. Pripomenul, že kontrolu dodržiavania obchodných podmienok a zmluvných podmienok vykonáva Národná banka Slovenska a v prípade uzatvorenia zmluvy na diaľku Slovenská obchodná inšpekcia. Záver o neplatnosti úverovej zmluvy z dôvodu veľkosti písma v časti zmluvy od bodu 3.1 po bod 3.13, prezentovaný žalovanou, označil žalobca za účelový, a to s ohľadom na to, že v čase uzatvorenia zmluvy túto skutočnosť žalovaná nenamietala, povinnosti z nej si riadne plnila a najmä, v čase uzatvorenia zmluvy o úvere žiadna právna úprava neurčovala požiadavky a kritériá na veľkosť písma ani požiadavky na jeho čitateľnosť. Zároveň vyjadril presvedčenie, že pismo, ktorým je zmluva o úvere napísaná, je dostatočne veľké a

jeho čitateľnosť je postačujúca na to, aby sa so znením predmetnej Zmluvy mohol oboznámiť každý spotrebiteľ.

Žalobca sa nestotožnil ani s názorom žalovanej o porušení povinnosti vyplývajúcej z § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Tvrdil, že jeho právny predchodca konal pred uzatvorením predmetnej Zmluvy s odbornou starostlivosťou, keď skúmal platobnú schopnosť žalovanej tak, že ňou deklarovaný pracovný pomer a príjem overil z externého nezávislého zdroja (Sociálnej poisťovne) a v rámci posudzovania mal k dispozícii kompletne informácie o jej úverových záväzkoch zo spoločného úverového registra informácií.

Na margo žalovanou namietaného nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobca zrekapituloval, že z dôvodu neplnenia záväzku a tým vzniknutého omeškania jeho právny predchodca zaslal dňa 5. januára 2016 žalovanej Upozornenie - Výzvu na splatenie dlžnej časti úveru, v ktorom žalovanú upozornil, že pohľadávka vyplývajúca zo Zmluvy je viac ako tri mesiace po lehote splatnosti a že v prípade, ak do 15 dní nedôjde k jej splateniu, bude oprávnený využiť § 565 Občianskeho zákonníka, a keďže k uhradeniu dlžnej sumy nedošlo, využil svoje oprávnenie a žalovanej zaslal Výzvu na úhradu dlžnej sumy, ktorou vyhlásil pohľadávku k 1. februáru 2016 za predčasne splatnú v celom rozsahu. Žalobca mal za to, že potvrdeniami o odoslaní predmetných listín preukázal platné doručenie Upozornenia ako aj Výzvy, a preto tvrdenia žalovanej považoval za právne irelevantné.

Napokon, žalobca upriamil pozornosť aj na skutočnosť, že žalovaná dlh uznala čo do výšky a podpísaním predmetného uznania dlhu jasne vyjadrila súhlas s uvedeným uznaním dlhu so splátkovým kalendárom. Navyše, považoval za evidentné, že predmetný dokument žalovaná podpísala a následne sama zaslala veriteľovi. Tvrdenia, ňou uvádzané s odstupom času, preto označil za účelové.

Záverom svojho podania z 24. februára 2022 žalobca uviedol, že na podanej žalobe trvá v celom rozsahu a navrhuje pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa CSP.

7. Vzápätí, dňa 24. februára 2022, Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec podľa § 14 ods. 3 zákona o upomínacom konaní tunajšiemu súdu ako súdu príslušnému na jej prejednanie.

8. Žalovaná, ktorej bola replika žalobcu doručená dňa 16. marca 2022, už na túto v lehote určenej súdom ani do dňa konania pojednávania žiadnym spôsobom nereagovala.

9. Podaním, doručeným súdu 1. apríla 2022, žalobca v reakcii na výzvu súdu na doplnenie skutkových tvrdení a predloženie listinných dôkazov preukazujúcich dôvodnosť žalobou uplatneného nároku čo do jeho základu i výšky, vzal, s ohľadom na predbežné posúdenie úveru súdom ako bezúročného a bezpoplatkového, žalobu v časti nároku, ktorý prevyšuje zostatok čistej istiny, t.j. sumu 3 592,99 eur, a úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3 592,99 eur od 4. apríla 2019 do zaplatenia, späť a žiadal, aby súd konanie v tejto časti zastavil. V nadväznosti na uvedené čiastočné späťvzatie žaloby žalobca žiadal, aby súd návrhu vo zvyšnom rozsahu vyhovel, a teda žalovanej uložil povinnosť zaplatiť mu istinu vo výške 3 592,99 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3 592,99 eur od 4. apríla 2019 do zaplatenia, ako aj nahradiť mu trovy konania. Žalobca zároveň ozrejmil spôsob, akým vyčíslil zostatok čistej istiny. Vychádzal pritom z toho, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 8 000,00 eur, pričom poskytnutie úveru bolo spojené s poplatkom vo výške 2,00 % z istiny úveru, t.j. vo výške 160,00 eur, a žalovaná naň doposiaľ súhrnne uhradila sumu vo výške 4 247,01 eur (8 000,00 eur - 160,00 eur - 4 247,01 eur = 3 592,99 eur).

10. Podľa § 144 ods. 1 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

11. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatie žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

12. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

13. Podľa § 146 ods. 2 CSP súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

14. Vzhľadom na dispozičný úkon žalobcu, ktorým vzal žalobu sčasti späť, a tak prejavil vôľu, aby súd o žalobe vo vyššie vymedzenej časti ďalej nekonal a vo veci v predmetnom rozsahu meritórne nerozhodol, súd, postupujúc podľa § 145 ods. 2 CSP v spojení s § 146 ods. 1 a ods. 2 CSP, rozhodol tak, že konanie v časti o zaplatenie sumy istiny vo výške 3 279,17 eur, úroku vyčísleného vo výške 7 650,71 eur, úroku z omeškania vyčísleného vo výške 1 172,54 eur, poplatkov vo výške 27,92 eur a úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3 279,17 eur od 4. apríla 2019 do zaplatenia zastavil (výrok I.). Súd si nevyžiadal súhlas žalovanej s takýmto procesným postupom, pretože akékoľvek jej stanovisko k uvedenému čiastočnému späťvzatiu žaloby by s ohľadom na znenie ustanovenia § 146 ods. 1, druhá veta, CSP nemalo vo vzťahu k rozhodnutiu o zastavení konania žiadnu relevanciu, keďže k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie, a zároveň v predmetnej veci nejde ani o prípad podľa § 146 ods. 2 CSP.

15. Po čiastočnom späťvzati žaloby a jemu zodpovedajúcom rozhodnutí o zastavení konania v príslušnej časti ostalo predmetom konania zaplatenie sumy istiny vo výške 3 592,99 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3 592,99 eur od 4. apríla 2019 do zaplatenia a náhrada trov konania.

16. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 15. júla 2022. Žalobca ani žalovaná a jej právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili, pričom svoju neúčast' vopred ospravedlnili a súhlasili s tým, aby súd konal a rozhodol v ich neprítomnosti. S ohľadom na uvedené, súd, vychádzajúc z ustanovenia § 180 CSP, vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu.

17. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a písomných vyjadrení strán sporu, posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcu i žalovanej, vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise a na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

18. Žalovaná dňa 24. októbra 2013 požiadala Poštovú banku, a. s. o poskytnutie úveru lepšia splátka (ďalej v rozhodnutí aj len "Žiadosť") vo výške 8 000,00 eur s dobou splácania úveru 10 rokov a s jeho splácaním k 20. dňu v mesiaci, a to za účelom splatenia jej záväzkov z úveru poskytnutého jej v roku 2013 Poštovou bankou, a. s. a splácaného mesačnými splátkami vo výške 20,00 eur s odhadovanou výškou jeho zostatku 548,68 eur; ďalej z úveru poskytnutého jej v roku 2013 Československou obchodnou bankou, a. s. a splácaného mesačnými splátkami vo výške 75,68 eur s odhadovanou výškou jeho zostatku 3 000,00 eur; a z úveru poskytnutého jej v roku 2013 Všeobecnou úverovou bankou, a.s. a splácaného mesačnými splátkami vo výške 15,85 eur s odhadovanou výškou jeho zostatku 500,00 eur. Súčasne žiadala o poistenie schopnosti splácať úver, a to v rozsahu základného súboru poistenia. Následne, dňa 6. novembra 2013, Poštová banka, a. s. po doplnení údajov v rozsahu: výška úveru 8 000,00 eur, výška mesačnej splátky 164,27 eur, výška úrokovej sadzby 19,90 % ročne, výška splátka s poplatkom za správu úverového účtu 164,27 eur, RPMN banky 22,53 %, priemerná RPMN na trhu 13,44 %, celková výška nákladov 10 592,79 eur, dátum 1. splátky 20. december 2013, dátum konečnej splatnosti úveru 20. november 2023, dátum každej ďalšej splátky k 20. dňu v mesiaci, počet mesačných splátok 120, podpísala predmetnú Žiadosť - Zmluvu o úvere (ďalej v rozhodnutí aj len "Zmluva") (č. I. 17 spisu).

19. Listom z 5. januára 2016, označeným Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru (č. I. 16 p.v. spisu), právny predchodca žalobcu - spoločnosť Poštová banka, a.s. - upozornil žalovanú, že podstatným spôsobom porušila ustanovenia Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo 6. novembra 2013 a Obchodných podmienok, keď ani napriek predchádzajúcej upomienke doposiaľ neuhradila svoje záväzky. Zároveň ju v zmysle § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v platnom znení upozornil, že k 4. januáru 2016 je jeho pohľadávka vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako tri mesiace po lehote splatnosti vo výške 585,50 eur, pozostávajúcej z omeškanej splátky vo výške 549,08 eur, poplatkov vo výške 26,15 eur a poistného vo výške 8,27 eur. Žalobca žalovanú zároveň vyzval na zaplatenie uvedenej sumy v lehote 15 kalendárnych dní s tým, že ak nedôjde k jej úhrade, je oprávnený vyhlásiť úver za predčasne splatný a žiadať od nej úhradu celej úverovej pohľadávky. Z pripojeného Podacieho hárku č. A. (č. I. 13 spisu) vyplýva, že zásielka obsahujúca predmetné upozornenie bola žalovanej odoslaná 5. januára 2016.

20. Následne, listom z 1. februára 2016, označeným Výzva na úhradu dlžnej sumy (č. I. 16 spisu), právny predchodca žalobcu - spoločnosť Poštová banka, a.s. - žalovanej oznámil, že z dôvodu, že svojím konaním podstatným spôsobom porušila ustanovenia Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo 6. novembra 2013 a Obchodných podmienok, tvoriacich jej neoddeliteľnú súčasť, stal sa jej úverový záväzok voči banke k 1. februáru 2016 predčasne splatným v celom rozsahu. K uvedenému dňu evidoval právny predchodca žalobcu voči žalovanej dlžnú istinu vo výške 7 528,16 eur, úrok vo výške 588,60 eur, poplatky za upomienky vo výške 29,65 eur a poistné vo výške 8,27 eur, spolu dlžnú sumu vo výške 8 154,68 eur. Právny predchodca žalobcu žalovanú zároveň vyzval na úhradu dlžnej sumy, a to v lehote do 10 kalendárnych dní, upozorniac ju, že dlžná suma je stále úročená, v dôsledku čoho každým dňom narastá, a že v prípade nedodržania určenej lehoty pristúpi k vymáhaniu dlžnej sumy súdnou cestou. Z pripojeného Podacieho hárku č. A. (č. I. 14 spisu) a fotokópie doručenky (č. I. 11 spisu) vyplýva, že zásielka obsahujúca predmetnú výzvu bola žalovanej odoslaná 2. februára 2016 a ňou prijatá dňa 5. februára 2016.

21. Dňa 28. júna 2017 žalovaná v mieste svojho trvalého bydliska podpísala dokument vyhotovený žalobcom a označený ako "Uznanie dlhu so splátkovým kalendárom podľa § 558 Občianskeho zákonníka" (č. I. 18 spisu), v ktorom sa uvádza, že ním žalovaná uznáva, čo do dôvodu a výšky, že má zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX voči veriteľovi - Poštovej banke, a.s. - ku dňu 15. júna 2017 dlh vo výške 10 732,87 eur, ktorý sa každý deň zvyšuje o príslušenstvo, tvorené zmluvnými úrokmi zo Zmluvy a zákonnými úrokmi z omeškania. Žalovaná sa zaviazala dlh spolu s príslušenstvom splácať v minimálnych mesačných splátkach vo výške 170,00 eur vždy do 21. dňa príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc 21. júlom 2017, a to až do úplného splatenia dlhu a príslušenstva. Na dokumente bolo uvedené, že podpísaný má byť doručený na adresu žalobcu najneskôr do 30. júna 2017.

22. Následne, Zmluvou o postúpení pohľadávok č. I/2018 zo 6. augusta 2018 (č. I. 22-25 spisu) v spojení s Prílohou č. 1 (č. I. 21 spisu) Poštová banka, a.s. postúpila svoju pohľadávku, vyčíslenú k 2. augustu 2018 ako k rozhodujúcemu dňu z titulu istiny vo výške 7 528,16 eur a z titulu zmluvného úroku vo výške 5 154,87 eur, teda v súhrnnej výške 12 683,03 eur, voči žalovanej na žalobcu.

23. Z listiny označenej ako Aktuálny stav úveru ku dňu 28. septembra 2018 (č. I. 9-10 spisu) súd zistil, že žalovaná dňa 6. novembra 2013 vyčerpala sumu úveru vo výške 8 000,00 eur, pričom v období od 20. decembra 2013 do 24. septembra 2018 uhradila celkom sumu vo výške 3 793,09 eur, z ktorej sumy bola suma vo výške 471,84 eur započítaná na istinu úveru, suma vo výške 3 081,16 eur na úroky a suma vo výške 240,09 eur na poistné a poplatky.

24. Predžalobnou výzvou z 8. novembra 2021 (č. I. 15 spisu) žalobca oznámil žalovanej, že podá na príslušný súd žalobu o zaplatenie sumy vo výške 7 112,16 eur spolu s úrokmi, úrokmi z omeškania, nákladmi konania a nákladmi právneho zastúpenia. Uviedol, že má poslednú možnosť uhradiť dlh mimosúdne, a to do 15. novembra 2021, pričom k uvedenému dňu bude jej dlh splatný vo výške 18 060,68 eur. V zmysle priloženého Podacieho hárku č. A. bola Predžalobná výzva odoslaná žalovanej poštovou zásielkou druhej triedy dňa 9. novembra 2021 (č. I. 12 spisu).

25. Zistený skutkový stav súd podriadil pod tieto zákonné ustanovenia:

26. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase podpísania Žiadosti a Zmluvy, t.j. do 30. novembra 2013 (ďalej len "Obchodný zákonník"), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

27. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

28. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase podpísania Žiadosti a Zmluvy, t.j. do 31. mája 2014 (ďalej len "Občiansky zákonník"), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

30. Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 a ods. 5 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

31. Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

32. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase podpísania Žiadosti a Zmluvy, t.j. do 30. apríla 2014 (ďalej len "zákon č. 129/2010 Z. z."), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

33. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

34. Podľa § 2 písm. a) a písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. sa na účely tohto zákona rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

35. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. sa na účely tohto zákona rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

36. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

37. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

38. Podľa § 40 ods. 1, ods. 3 Občianskeho zákonníka ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný. Písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

39. Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

40. Podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

41. Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

42. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

43. Podľa § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine.

44. Podľa § 451 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

45. Podľa § 524 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

46. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase podpísania Žiadosti a Zmluvy, t.j. do 31. decembra 2015 (ďalej len "zákon o bankách"), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

47. Podľa § 54a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase podania žaloby premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

48. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

49. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

50. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

51. Podľa § 107 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

52. Súd dospel k nasledujúcemu právnomu záveru:

53. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že pri uzatváraní Zmluvy, na základe ktorej si žalobca uplatňuje v konaní nárok voči žalovanej, postupoval jeho právny predchodca v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zatiaľ čo žalovaná nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako fyzická osoba uspokojujúca svoje potreby, teda ako spotrebiteľka, čo je zrejmé aj z jej označenia v Zmluve menom, priezviskom, rodným číslom, adresou trvalého pobytu. V prejednávanej veci ide preto o spotrebiteľský vzťah, ktorý bolo potrebné posúdiť podľa ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúcich spotrebiteľské zmluvy, t.j. podľa ustanovenia § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, ako aj podľa relevantných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z.

54. Predmetom konania v rozsahu po čiastočnom späťvzati žaloby, vychádzajúcim z posúdenia úveru ako bezúročného a bezpoplatkového, bolo zaplatenie sumy vo výške 3 592,99 eur, zodpovedajúcej rozdielu sumy peňažných prostriedkov, poskytnutých žalovanej (8 000,00 eur) a zníženej o poplatok za poskytnutie úveru (160,00 eur), a ňou doposiaľ súhrnne uhradenej sumy (4 247,01 eur), so zákonným úrokom z omeškania. Vzhľadom na uvedené súd predmetnú Zmluvu neposudzoval so zreteľom na to, či pred jej uzavretím veriteľ konal s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., ani z toho hľadiska, či táto spíňa obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z., a teda námietky žalovanej v tomto smere nevyhodnocoval, keďže pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku, tvoreného rozdielom medzi výškou plnenia skutočne poskytnutého zo strany právneho predchodcu žalobcu a výškou úhrad zo strany žalovanej, boli irelevantné. Vychádzajúc z toho sa súd v ďalšom zaoberal žalovanou uplatnenými prostriedkami procesnej obrany súvisiacimi so vznikom Zmluvy a následne s premlčaním nároku žalobcu.

55. K námietke žalovanej, že medzi ňou a právnym predchodcom žalobcu nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy a predmetná Zmluva je absolútne neplatným právnym úkonom, súd uvádza nasledovné.

56. Zmluva vo všeobecnosti je dvojstranný právny úkon, ktorý vzniká na základe vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán. Pre posúdenie okamihu vzniku zmluvy, respektíve vôbec jej uzavretia, je podstatný právny úkon prijatia návrhu zmluvy, tzv. akceptácia. Prijatím návrhu sa rozumie včas urobený prejav vôle zmluvnej strany, ktorej bol návrh určený, že s návrhom zmluvy súhlasí bez výhrad, dodatkov, obmedzení alebo iných zmien. Je dôležité, aby akceptant, ktorý návrh zmluvy prijíma, neurobil vo svojom prejave zmeny, doplnky, dodatky, obmedzenia alebo iné výhrady, pretože takýto prejav by sa považoval za odmietnutie návrhu a zároveň by išlo o nový návrh, respektíve protinávrh. V takom prípade dochádza k zámene postavenia navrhovateľa a akceptanta a k uzavretiu zmluvy by mohlo dôjsť len za okolnosti, že pôvodný navrhovateľ, teraz ako akceptant, prijme nový návrh, ktorý mu zaslal pôvodný akceptant, teraz navrhovateľ, pri zachovaní podmienky úplného súhlasu oboch strán po obsahovej stránke (napríklad rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16Co/235/2018-71 z 23. mája 2019).

57. Medzi stranami sporu nebolo sporné, akým spôsobom bola Zmluva uzatváraná, teda že právny predchodca žalobcu najskôr predložil žalovanej vopred predtlačný formulár "zmluva o úvere lepšiasplátka," ktorý bol vyplnený v časti [1] Zmluvné strany a v časti [2] Žiadosť o poskytnutie úveru lepšiasplátka, a ktorý žalovaná dňa 24. októbra 2013 podpísala, a až následne, s odstupom takmer dvoch týždňov, dňa 6. novembra 2013, bola právnym predchodcom žalobcu vypísaná časť [3] s označením Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia.

58. Proces vzniku zmlúv je upravený v § 43a a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. Prvým predpokladom vzniku zmluvy je návrh toho, kto mieni uzavrieť zmluvu. Prejav vôle musí smerovať k uzavretiu zmluvy, návrh musí byť adresný, musí byť určitý a z prejavu vôle navrhovateľa musí byť zrejmé, že hodlá byť návrhom (ofertou) viazaný v prípade jeho prijatia. Samotná zmluva potom vzniká včasným prijatím návrhu (oferty) osobou, ktorej je tento návrh určený. Včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, je jednostranný adresný právny úkon adresáta návrhu, ktorým akceptuje návrh (ofertu) v celom jeho rozsahu (obsahu), a tým prejavuje súhlas s uzavretím zmluvy. Pokiaľ návrh nie je akceptovaný v celom rozsahu, ide o nový návrh, ktorý musí byť prijatý druhou stranou. Prijatie návrhu musí byť zároveň bezvýhradné. Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu (oferty) a považuje sa za nový návrh adresáta pôvodného návrhu (§ 44 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka). K tomu sa žiada dodať, že ani prípadná zmluvná voľnosť a mechanizmus vzniku zmlúv, ktorý by mal byť dohodnutý v rozpore so zákonom upravujúcim uzatváranie zmlúv, nemôže mať za následok vznik platnej zmluvy. Táto právna norma účinne bráni tomu, aby zmluva vznikla inak, než na základe konsenzu zmluvných strán (rozsudok Krajského súdu v Prešove z 28. marca 2022, sp. zn. 8CoCsp/38/2021).

59. V posudzovanej veci žalovaná dňa 24. októbra 2013 požiadala na formulárovom tlačive právneho predchodcu žalobcu (Žiadosťou obsiahnutou v časti [2] tlačiva) o poskytnutie úveru s vymedzením konkrétnych zmluvných podmienok, čím urobila a právnemu predchodcovi žalobcu adresovala návrh na uzavretie zmluvy podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z obsahu spisu nevyplýva, že by bol tento návrh právnym predchodcom žalobcu prijatý. Naopak, do toho istého formulárového tlačiva - do jeho časti [3], bodu [3.1], žalobca dňa 6. novembra 2013 doplnil (vpísal) nové parametre úveru a jeho ďalšie náležitosti (podmienky úveru a záverečné ustanovenia), čím fakticky v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka odmietol návrh žalovanej z 24. októbra 2013 a realizoval nový návrh. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení, nebolo možné tento úkon právneho predchodcu žalobcu vyhodnotiť inak ako odmietnutie návrhu žalovanej a súčasne nový návrh právneho predchodcu žalobcu na uzavretie zmluvy o úvere (tzv. protinávrh) za ním špecifikovaných podmienok adresovaný žalovanej. Keďže, ako to vyplýva z citovaného § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., je pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere obligatórna zákonom predpísaná písomná forma, v zmysle § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa na jej platné uzavretie vyžaduje existencia písomného návrhu a písomného prijatia (akceptácie) návrhu. Vychádzajúc z uvedeného, vzhľadom na skutočnosť, že protinávrh právneho predchodcu žalobcu zo 6. novembra 2013 nebol žalovanou písomne prijatý, ktorú skutočnosť považoval súd za preukázanú, bolo potrebné konštatovať, že z dôvodu chýbajúceho akceptačného prejavu vôle dlžníčky (žalovanej) v zákonom predpísanej písomnej forme zmluva o úvere medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou nebola platne uzavretá, následkom čoho je v zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka predmetná, v konaní predložená, Zmluva absolútne neplatným právnym úkonom. K tomu súd len pre úplnosť opätovne zdôrazňuje, že pokiaľ žalobca mal za to, že už len samotné čerpanie úveru a skutočnosť, že žalovaná úver v súlade so zmluvnými podmienkami splácala, svedčia pre záver o existencii skutočnej a vážnej vôle žalovanej uzatvoriť zmluvu o úvere za daných podmienok, bolo nutné predmetnú argumentáciu hodnotiť ako irelevantnú, keďže, aj pokiaľ by táto žalobcom tvrdená skutočnosť (ktorá nebola predmetom dokazovania) bola v konaní vykonaným dokazovaním preukázaná, s ohľadom na kogentným ustanovením zákona (§ 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.) vyžadovanú písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a rovnako kogentným ustanovením zákona (§ 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka) stanovený právny následok jej nedodržania, nemala ani by mať nemohla pre záver súdu o absolútnej neplatnosti Zmluvy žiaden význam.

60. S ohľadom na uvedené zistenia považoval súd za nadbytočné a rozporné so zásadou hospodárnosti konania zaoberať sa ďalšími námietkami žalovanej, založenými na sekundárnych dôvodoch (súdom už konštatovanej) neplatnosti Zmluvy (disproporčnosť písma použitého na tlačive Zmluvy) či predpokladajúcimi existenciu platnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere (neplatnosť zosplatnenia úveru a následného postúpenia jemu zodpovedajúcej pohľadávky).

61. Vzhľadom na konštatovaný záver o neplatnosti zmluvy o úvere je zrejmé, že žalobca má v prejednávanej veci nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v rozsahu rozdielu medzi skutočne poskytnutým plnením a úhradami žalovanej. Povinnosťou žalovanej bolo vrátiť žalobcovi, respektíve jeho právnenému predchodcovi, len právnym predchodcom žalobcu žalovanej reálne poskytnutú čiastku, ktorá predstavuje sumu 7 840,00 eur (8 000,00 eur - 160,00 eur). Žalovaná právnenému predchodcovi žalobcu a žalobcovi uhradila spolu sumu vo výške 4 247,01 eur, a teda rozdiel vo výške 3 592,99 eur potom predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovanej z neplatného právneho úkonu. Toto bezdôvodné obohatenie sa musí vydať v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 451 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka.

62. Žalovaná však v konaní vzniesla námietku premlčania (pričom otázku premlčania žalobou uplatneného nároku by vzhľadom na znenie § 54a Občianskeho zákonníka skúmal súd ex offa aj bez jej uplatnenia), ktorú súd vyhodnotil ako dôvodnú. Žalobca má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo z titulu absolútne neplatného právneho úkonu, pričom tento nárok vznikol momentom poskytnutia finančných prostriedkov žalovanej. Z výpisu Aktuálneho stavu úveru (č. I. 9-10 spisu) mal súd ustálené, že k poskytnutiu finančných prostriedkov žalovanej došlo dňa 6. novembra 2013, kedy zároveň začala plynúť objektívna trojročná premlčacia doba práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia. Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia sa teda premlčal uplynutím posledného dňa trojročnej premlčacej doby v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, t.j. dňa 6. novembra 2016, avšak žaloba bola podaná na súd dňa 22. novembra 2021, teda celkom očividne až po uplynutí trojročnej objektívnej premlčacej doby.

63. Pokiaľ žalobca svoj nárok opiera o uznanie dlhu žalovanou z 28. júna 2017, súd k tomu predovšetkým uvádza že uznanie dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka nezakladá samé osebe záväzok dlžníka voči veriteľovi. Je len prostriedkom pre zabezpečenie existujúceho záväzku, teda zabezpečovacím inštitútom, ktorého podstatou je založenie právnej domnienky existencie dlhu v čase jeho uznania. Tým sa v spore zlepšuje procesná pozícia veriteľa, pretože v ňom nemusí dokazovať vznik dlhu a ani jeho trvanie v čase, keď k uznaniu dlhu prišlo. Tento prostriedok teda uľahčuje dôkaznú situáciu v prípadnom spore pre veriteľa, avšak dlžníka nezbavuje možnosti brániť sa proti nároku uplatnenému veriteľom námietkami týkajúcimi sa dôvodu alebo výšky (rozsahu) nároku veriteľa, a to hoci by veriteľ predložil aj platné uznanie dlhu. Vzhľadom na procesnú aktivitu žalovanej v konaní, ktorá úspešne namietla právny dôvod žalobou uplatnenej pohľadávky, však žalobcom v danom prípade predložené uznanie dlhu nemalo tento účinok. Ďalším významným účinkom uznania dlhu je prerušenie premlčania a začiatok plynutia novej desaťročnej premlčacej doby, ktorá začína plynúť dňom uznania dlhu. Dlžník pritom môže uznať aj už premlčaný dlh, avšak v takom prípade bude mať uznanie dlhu právne účinky len vtedy, ak dlžník v čase uznania vedel, že dlh je premlčaný. V prejednávanom prípade, vzhľadom na to, že premlčacia doba práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia uplynula 6. novembra 2016, a teda v čase uznania dlhu (28. júna 2017) už bol nárok žalobcu premlčaný, musel súd skúmať, či žalovaná mala o premlčaní uznávaného dlhu vedomosť, pričom na základe v konaní predložených listinných dôkazov dospel k jednoznačnému záveru, že žalovaná v čase uznania dlhu o premlčaní práva žalobcu, respektíve jeho právneho predchodcu, na vydanie bezdôvodného obohatenia z neplatnej zmluvy o úvere nevedela. V Uznaní dlhu z 28. júna 2017 sa o prípadnom premlčaní uznávaného nároku nenachádza jediná zmienka. Vychádzajúc z uvedeného, musel súd usudzovať, že na túto okolnosť žalovaná nebola žalobcom, respektíve jeho právnym predchodcom upozornená, a tak ustáliť, že predmetný uznávací prejav žalovanej nemá zákonom predpokladané právne účinky. Keďže súd posúdil aj tento (jednostranný) právny úkon (žalovanej) ako neplatný, jeho následkom nemohlo dôjsť k účinnému uznaniu záväzku s následkami predĺženia premlčacej lehoty na dobu 10 rokov. S ohľadom na uvedené musel súd konštatovať, že žalobou uplatnený nárok žalobcu v rozsahu po čiastočnom späťvzati bol ku dňu podania žaloby už premlčaný, a teda žalobu v tomto rozsahu z uvedeného dôvodu zamietnuť.

64. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

65. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

66. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

67. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami CSP. Vychádzajúc z toho, že žalovaná bola v konaní v celom rozsahu úspešná, keďže jej bolo potrebné pričítať úspech aj v časti, v ktorej bolo konanie zastavené, vzhľadom na to, že zastavenie konania v príslušnej časti zaviniť žalobca čiastočným späťvzatím žaloby, ku ktorému pristúpil v reakcii na posúdenie úveru ako bezúročného a bezpoplatkového, priznal súd žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100,00 % proti žalobcovi. Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice - okolie (§ 362 ods. 1 CSP).

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).